

ned, men heller ikke videre, — og Thingets ærede Medlemmer ville derhos se, at tager man nu denne blotte Formodning til Følge, vil, naar Hærloven til næste Aar kommer til Revision, og man maasse da kommer til at vedtage en ny Tjenestemgang, dette blotte Faktum atter være tilstrækkeligt til at motivere en Forandring i Slidsatserne, og hvad vi i denne Retning havde gjort i Aar, maatte da maasse til næste Aar omgjøres. Flertallet kan, efter hvad jeg nys har anført, altsaa paa ingen Maade erkjende, at det er tilstrækkelig godtgjort, at de nuværende Slidsatser ere for lave, og at Beholdningerne som Følge deraf gaa ned. Skulde der i saa Henseende søres et Bevis, eller dog i alt Fald bringes saa stor Sandsynlighed tilveie, at Flertallet skulde forandre sin Stilling til dette Spørgsmaal, da maatte de fornødne Dplysninger foreligge paa en ganske anden Maade, og disse Dplysninger maatte navnlig hentes af Munderingsdepotets Regnskaber, men dette er umuligt, saaledes som Munderingsdepotets Regnskaber for Dieblirket søres. Det vil nemlig være Thingets ærede Medlemmer bekjendt, medens de paagældende Positioner her i Budgettet ere beregnede efter kalkulerede Tjenestebage, og Slidsatserne for hver enkelt Tjenestebag, og Summen paa den Maade er kommen frem i Budgettet, saa forsvinder hele denne Postering og Beregning aldeles, i det Dieblirk Budgettet er vedtaget, og det bliver en Bevilling en bloc, en Bevilling af mellem 2 og 300,000 Rd., som staar til Munderingsdepotets Disposition i det paagældende Finantsaar, og som vel at mærke ikke benyttes til at erstatte netop den Afgang, der i de forskjellige Afdelinger har fundet Sted af Munderingsgjenstande men til at komplettere selve Munderingsdepotets Beholdning, alt eftersom denne i Aarets Løb maatte vise sig at trænge til en eller anden Forhøning. Det er altsaa for Dieblirket ikke Tilfældet, at der for Munderingsgagernes Vedkommende aflægges et Regnskab, overensstemmende med Budgettet, et Regnskab, af hvilket man vilde være i Stand til at se, om de Forudsætninger, under hvilke Budgettet er bevilget, have flaaet til eller ikke. Hvis Munderingsdepotet førte et saadant, til

Budgettet sig sluttende Regnskab, og derhos ved hvert Finantsaars Begyndelse og Slutning foretog en Værdiansættelse af alle Beholdningerne, vilde man ad den Vej kunne komme til en bestemt Anskuelse om, hvorvidt de paa Budgettet bevilgede Slidsatser havde været tilstrækkelige eller ikke. Jeg skal bemærke, at det, som jeg her paa Flertallets Vegne har tilladt mig at udtale, ikke er Noget, som Flertallet har opfundet, men det stemmer fuldkommen med den Anskuelse, som gjentagne Gange er gjort gjældende fra Statsrevisionens Side. Jeg vil tillade mig i saa Henseende at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1867—68, hvor det netop er paavist, hvorledes et saadant til Budgettet sig sluttende Regnskab maatte affattes. Med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af nævnte Betænkning, som jeg haaber ville gjøre det indlysende for det høie Thing, hvorledes et saadant Regnskab burde være affattet for at give den Klarhed overfor Budgettet, som maa anses for ønskelig. Statsrevisionen siger i sin Betænkning Side 196: „Eigesom det i Almindelighed taget ikke kan indvømmes, at Regnskabet ikke bør slutte sig til Budgettet, saaledes skjønnes det heller ikke, at hvad Ministeriet i det her foreliggende Tilfælde har anført, kan rejskædiggjøre Afviselser. Der maa kunne aflægges et saadant Budgetregnskab, at det deraf kan ses, om Forudsætningerne for Bevillingen have været rigtige. Der er, for at tage et Exempel, budgetteret for Underkorporaler og Menige i Infanteribataillonerne i 1,056,794 Dage à 6 ø. 66,049 Rd. 60 ø. Hvad skulde Regnskabsoverfigten altsaa indeholde“, spørges der. „Selvfølgelig hvad der er udgivet til Underkorporaler og Menige ved Infanteribataillonerne, hvad der er udleveret fra Værddepotet, hvorledes Forholdet er med Beholdningernes Værdi ved Aarets Begyndelse og Slutning. Naar der i den saa ledes udfundne Udgift divideres Underkorporalernes og Meniges Dagetal, fik man netop et Resultat, der vilde vise, hvorvidt Budgetteringen havde flaaet sin Prøve“. Det var allerede i Anledning af Statsregnskabet for Finantsaaret 1867—68, at Statsrevisionen henlede de